

Άγιοι ή δράκοντες;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η εικόνα του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου είναι γνωστή στο ευρύ κοινό. Άνω δεξιά της ζωγραφίζεται ένας πύργος και δίπλα του μια βασιλοπούλα. Στο κέντρο της παρουσιάζεται έφιππος ο Άγιος Γεώργιος. Με το κοντάρι του σκοτώνει ένα δράκοντα, ο οποίος καταλαμβάνει το κάτω δεξιό άκρο της εικόνας. Ποιο είναι το υπαρκτικό μήνυμα της εικόνας και ποια σχέση έχει με τα συμβαίνοντα στην Κύπρο σήμερα;

Ο πύργος συμβολίζει κάθε κοινότητα, κάθε χώρα, η οποία καλείται να αναδείξει τη φιλότητα των ανθρώπων, τη συνεργασία των πολιτών. Κάθε τόπος καλείται να δημιουργήσει συλλογική ταυτότητα, να καλλιεργήσει συλλογικό όραμα ζωής. Τότε θα γεννήσει την αρετή της ενύπαρξης, θα αναθρέψει την ωραιότητα του συνανήκειν, που συμβολίζεται με τη βασιλοπούλα. Η βασιλοπούλα της πολιτείας είναι ό,τι πιο όμορφο αυτή μπορεί να αναδείξει: είναι η ισηγορία και η ισονομία• το δίκαιο και οι θεσμοί• η συνεργασία και η αλληλεγγύη.

Κάθε πολιτεία όμως κινδυνεύει από την αλλοτρίωση, από το κακό, που στην εικόνα συμβολίζει ο δράκοντας. Η αρμονική συνύπαρξη κινδυνεύει από το δράκοντα της αναξιοκρατίας και της μετριοκρατίας, της διαπλοκής και της διαφθοράς, της ανευθυνότητας των αξιωματούχων και της απαξίωσης των θεσμών. Ο δράκοντας της ανομίας και του ατομικισμού, της φαυλότητας και του συμφέροντος, απειλεί την ωραιότητα της πόλης, δηλαδή το κοινοτικό πνεύμα, το πνεύμα της αυτοπροσφοράς και της αυτοθυσίας.

Ποιος μπορεί να σώσει μια κοινότητα, μια πολιτεία, από την αλλοτρίωση; Η απάντηση είναι η αγιότητα ως συγκεκριμένη στάση ζωής, ως συγκεκριμένη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό και τον εαυτό του, το συνάνθρωπό του και τη φύση. Αγιότητα σημαίνει προτεραιότητα του εμείς έναντι του εγώ, ήθος ευθύνης για το συνάνθρωπο, αγώνα για μεταμόρφωση κάθε πτυχής της ζωής. Όστε π.χ. η οικονομία να μην υπάρχει χάριν των δεικτών και των στατιστικών αλλά να θεραπεύει συγκεκριμένες ανάγκες συγκεκριμένων ανθρώπων. Όστε π.χ. ο έρωτας να μεταμορφωθεί σε μέθεξη ψυχών και σωμάτων• να μην είναι ανέραστη τριβή επιδερμίδων αλλά ψυχοσωματική οικείωση αγαπώντων προσώπων.

Η αγιότητα μπορεί να νικήσει τον εχθρό της πόλης: την αυτάρκεια και την ιδιωτεία. Υπάρχει όμως μια προϋπόθεση. Όχι τυχαία η εικόνα παρουσιάζει τον Άγιο Γεώργιο έφιππο, καβαλλάρη σε άλογο. Ποιο είναι το μήνυμα; Η εικόνα θυμίζει ότι για να γίνει κάποιος άγιος πρέπει να επιβληθεί στο ά-λογο μέρος της ψυχής του, δηλαδή στο θυμό και την επιθυμία. Η σωστή σχέση του τριμερούς της ανθρώπινης ψυχής είναι ο λόγος να καθοδηγεί το θυμικό και το επιθυμητό. Με άλλα λόγια, για να γίνει κάποιος άγιος πρέπει να νικήσει τα πάθη του, να αναμετρηθεί με τη φιλαυτία του, τη συσπείρωση στο εγώ. Πρέπει να παύσει να βλέπει το συνάνθρωπό του ως αντίπαλο και εχθρό και να τον θεωρήσει ως αδελφό και φίλο. Πράγμα που συνεπάγεται ενοποιό θεώρηση της ζωής, υπέρβαση κάθε αποσπασματικής εκτίμησης των πραγμάτων μέσα από παραμορφωτικούς φακούς μονομερών θεωρήσεων.

Τα ανωτέρω σημαίνουν ότι εισέρχεται κάποιος στην πολιτική για να συνεισφέρει στην εδραίωση της κοινωνίας, στην έλλογη επικοινωνία. Εισέρχεται για να προσφέρει με τις γνώσεις του υπηρεσία στην επίλυση ουσιαδών προβλημάτων, για να προσφέρει με το ήθος του στην προτύπωση υποδειγμάτων. Και τούτο διότι πολιτική δεν είναι απλώς η διαχείριση τρεχόντων προβλημάτων αλλά πρωτίστως η ενότητα των ανθρώπων γύρω από κοινούς σκοπούς, η ανάδειξή τους σε αλληλέγγυους συνανθρώπους. Και πολιτικοί είναι όσοι, έχοντας κυριαρχήσει επί των παθών τους, νομοθετούν και κυβερνούν με βάση το Λόγο, την υπαγωγή του εγώ στο εμείς, που επιφέρει την προκοπή του λαού και την πρόοδο της χώρας.

Η εικόνα του Αγίου Γεωργίου θέτει κάθε πολιτευτή ενώπιον του ερωτήματος: γεωργείς την πολιτεία με την παρουσία σου, είσαι άγιος, όντως πολιτικός; Ή με την παρουσία σου διαφθείρεις τον τόπο, είσαι δράκοντας, φτηνός πολιτικάντης;

Σταύρος Σ. Φωτίου Αν. Καθηγητής Πανεπιστημίου Κύπρου.

Πηγή: churchofcyprus.org.cy